

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 03.01.1967, sp. zn. 1 To 377/66, ECLI:CZ:KSUL:1967:1.TO.377.1966.1

Číslo: 35/1967

Právní věta: Nejde o podstatnou změnu okolností případu ve smyslu § 221 odst. 1 tr. ř., jestliže okolnosti, jejichž došetření soud vyžaduje, byly známy již v době přijetí obžaloby.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 03.01.1967

Spisová značka: 1 To 377/66

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Vrácení věci prokurátovi k došetření

Předpisy: 141/1961 Sb. § 221 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1967 sb. rozh.

Nejde o podstatnou změnu okolností případu ve smyslu § 221 odst. 1 tr. ř., jestliže okolnosti, jejichž došetření soud vyžaduje, byly známy již v době přijetí obžaloby.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. L. ze dne 3. ledna 1967 - [1 To 377/66](#).)

Okresní prokurátor v Č. podal obžalobu na obžalovanou A pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. c) tr. zák. a na obžalovanou B pro trestný čin porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1 tr. zák.

Okresní soud v Č. tuto obžalobu po předběžném projednání přijal, při hlavním líčení však po výslechu obžalovaných a svědkyně K vrátil věc okresnímu prokurátorovi k došetření.

Krajský soud ke stížnosti okresního prokurátora usnesení zrušil a okresnímu soudu přikázal, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Obžalobou okresního prokurátora v Č. je obžalovaná A stíhána pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. c) tr. zák. proto, že od roku 1961,

případně od roku 1960 do roku 1965 v pobočce státní spořitelny v C. jako pokladní prováděla nedovolené manipulace s vklady občanů na vkladních knížkách i s finančními prostředky na jiných účtech, odčerpávala pro vlastní potřebu různé částky bez vědomí vkladatelů a tak způsobila krajské správě státních spořitelen škodu ve výši 21 520 Kčs. Obžalovaná B je pak zároveň stíhána pro trestný čin porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1 tr. zák. proto, že jako vedoucí pobočka nedodržovala náležitou organizaci práce v tom, aby pokladní služba byla oddělena od služby účetní, nekontrolovala pracovní postup obžalované A a přehlížela v její práci nedostatky, které byly v rozporu se směrnicemi o činnosti v pobočce spořitelny, a tak z nedbalosti umožňovala obžalované A páchat trestné činnosti.

Okresní soud tuto obžalobu po jejím předběžném projednání přijal, při hlavním líčení po výsledku obou obžalovaných a svědkyně k však věc vrátil napadeným usnesením okresnímu prokurátorovi k došetření.

Prokurátor ve své stížnosti proti tomuto usnesení okresního soudu se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení, neboť podle jeho názoru nejsou pro takový postup splněny zákonné předpoklady.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo a shledal, že okresní soud nepostupoval správně.

Podle § 221 odst. 1 tr. ř. může soud věc vrátit prokurátorovi k došetření, ukazují-li výsledky hlavního líčení na podstatnou změnu okolností případu, a je-li k objasnění věci třeba dalšího šetření. Podle § 221 odst. 2 tr. ř. soud vrátí věc prokurátorovi k došetření také tehdy, ukazují-li výsledky hlavního líčení, že se obžalovaný dopustil ještě dalšího skutku, který je trestným činem a prokurátor o vrácení věci požádá vzhledem k potřebě společného projednání. Za jiných podmínek po přijetí obžaloby soud prvního stupně prokurátorovi věc k došetření vrátit nemůže, takže při nesplnění uvedených podmínek je pak vázán svým usnesením, jímž obžalobu přijal. Vrácení věci prokurátorovi k došetření podle § 221 odst. 2 tr. ř. v daném případě nepřichází v úvahu, neboť dosavadní výsledky hlavního líčení nenasvědčují, že některá z obžalovaných se dopustila dalšího skutku, který by bylo možno posuzovat jako trestný čin a prokurátor o vrácení věci z tohoto důvodu také nepožádal. Podle názoru krajského soudu však nejsou splněny ani předpoklady pro vrácení věci podle § 221 odst. 1 tr. ř. Jak z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, musí výsledky hlavního líčení ukazovat na nové okolnosti případu, které nebyly patrné z výsledků přípravného řízení, a které by byly natolik závažné, že by mohly vést k jiným skutkovým zjištěním a jiným právním závěrům, než ze kterých vycházela obžaloba. Jinak by totiž šlo o změnu okolností. Nejde tedy o podstatnou změnu okolností případu ve smyslu ustanovení § 221 odst. 1 tr. ř. tehdy, jestliže okolnosti, které by připouštěly možnost jiného právního hodnocení věci, nejsou okolnostmi novými a jestliže tedy byly dány v době, kdy soud rozhodoval o přijetí obžaloby. Dosavadní výsledky hlavního líčení na podstatnou změnu okolností případu dosud neukazují. Poukazuje-li první soud na to, že škoda do částky 11 830,- Kčs padá po účetnické stránce zcela na vrub obžalované B, která však tvrdí, že si nic nevzala a prokurátor přesto obžalovanou A označuje za jedinou pachatelku rozkrádání co do celé vyčíslené škody, pak ovšem z výsledků přípravného řízení je patrné, že tato okolnost vyplývala zejména též z revizní zprávy v rámci přípravného řízení opatřené. Již v přípravném řízení obžalovaná B, proti níž bylo té původně vzneseno obvinění pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) a c) tr. zák., se hájila obdobně jako při hlavním líčení a ani obžalovaná A, která tvrdí, že pro sebe odčerpala částku pouze kolem 5000,- Kčs, se v této své obhajobě nijak podstatně neodchýlila od svých výpovědí v přípravném řízení. Je také třeba přisvědčit stížnosti, že došetření věci opatřením písmoznaleckých posudků a znaleckého posudku z oboru účetnictví a pokladní služby státních spořitelen, jak požaduje první soud, nejeví se prozatím nezbytně nutným již proto, že první soud neprovedl důkaz svědeckou výpovědí L., který spolu s dalšími pracovníky se podílel na provádění revize a zpracování revizní zprávy. Je možno důvodně předpokládat, že jeho výpověď učiněná v

přípravném řízení a doplněná či zpřesněná v řízení před soudem, by přispěla nejen k objasnění skutkových okolností, ale i možných nejasností spojených s pokladní a účetní službou v pobočce státní spořitelny. Bez výslechu svědka L nelze zatím ani posoudit, zda je třeba provést důkaz posudkem z oboru písmoznalectví a zda by vůbec tento důkaz, o němž ostatně, jak je ze spisu patrné, uvažoval i prokurátor, mohl přispět k objasnění věci.

Jestliže tedy první soud podanou obžalobu přijal, byť snad výsledky přípravného řízení mohly vzbuzovat určité pochybnosti o správnosti či úplnosti skutkových právních závěrů obžaloby, a výsledky hlavního líčení neukazují zatím na podstatnou změnu okolností případu, pak stížnost prokurátora je důvodná a krajský soud proto napadené usnesení zrušil a prvnímu soudu uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. V dalším řízení první soud provede především všechny navrhované důkazy a pokud ani po jejich zhodnocení ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. nebude možno věc pokládat za dostatečně objasněnou, bude podle § 2 odst. 5 tr. ř. jeho povinností provést i důkazy další tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci a věc posouzena správně podle zákona. Pokud by první soud dospěl k právním závěrům, odlišným od obžaloby, bylo by jeho povinností případně postupovat podle § 225 odst. 2 tr. ř. a upozornit obžalované nebo některou z nich na možnost jiného právního posouzení, pokud by se nic nezměnilo na totožnosti skutku, uvedeném v žalobním návrhu.